

ساخت بویه‌های ماهیگیری از فوم سخت پلی‌وینیل کلراید

● علیرضا اکبری اوغاز، ● سید جواد موسوی، ● محمدعلی معموری ● علی فدائی

مرکز تحقیقات مهندسی جهاد خراسان

چکیده

فومهای مصرفی در بویه‌های تور ماهیگیری^۱ براساس پلی‌یورتان، پلی استایرن، پی وی سی و کوپلیمرهای دیگر ساخته می‌شوند. مهمترین مشخصه این بویه‌ها پائین بودن میزان جذب آب و دانسیته در عمقهای مختلف آب است. بعلاوه در اعماق زیاد مقاومت فشاری آنها باید مناسب باشد. در این تحقیق ابتدا مطالعات جامعی بر روی فرایند ساخت فومهای سخت پی وی سی^۲ انجام شد و پس از انتخاب فرایند ساخت، نمونه‌های اولیه با استفاده از قالب‌های تحت فشار تولید شد. در ادامه کار فرمولاسیون و قالب پهینه گردید و در نهایت با طراحی و ساخت سه قالب و پرس و تولید صدها نمونه، محصولی با دانسیته‌ای بین ۳۵/۰-۵۰/۰ g/cm³ بدست آمد که بعلت داشتن خواص مکانیکی خوب و بالا بودن نسبت سلولهای بسته برای مصارف شناوری^۳ مناسب است. برخی از خواص فیزیکی و مکانیکی نمونه‌ها طبق استاندارد ASTM A۷۴۶^۴ آندازه گیری شده و با نمونه خارجی مقایسه شده است. همچنین نمونه‌ها در شرایط عملی (دریا) تا عمق ۱۰۰ متری آزمایش شده‌اند.

مقدمه

فوم پلی‌وینیل کلرایدیکی از قدیمی‌ترین مواد سلولی است که شناخته شده است. حدود سال ۱۹۴۰^۵ بی‌وی سی سلولی در آلمان تولید و به مقدار محدودی در اروپا استفاده شد.

فوم پی وی سی بصورت نرم و سخت تولید می‌شود که نوع سخت آن برای بویه‌های تور ماهیگیری خصوصاً بویه‌هایی که در اعماق استفاده می‌شوند بکار می‌روند. فومهای سخت پی وی سی در سه نوع ساخته می‌شوند که بشرح زیر است:

۱- فوم سخت پی وی سی با عوامل پف دهنده^۶ معدنی که در سال ۱۹۵۰ در شوروی سابق تولید شد و تاکنون بطور وسیعی در صنایع ماهیگیری استفاده می‌شود.^(۲)
۲- فوم سخت پی وی سی با عوامل پف دهنده آلی که حدود سال ۱۹۶۰ توسط شرکتهای انگلیسی ساخته شد. این نوع فوم برای مصارف شناوری مناسب است.
۳- فوم سخت پی وی سی با اتصالات عرضی^۷ یا فوم که کلبر-کوبیس (Kilber - Colomloes) اولین بار در سال ۱۹۶۲^۸ توسط یک شرکت فرانسوی ساخته شد. این فوم بصورت لایه ساندویچی در ساخت بدنه قایقه و قطعات هواپیما بکار می‌رود.^(۵)

هدف در این تحقیق ساخت بویه‌های ماهیگیری با مشخصات زیر بوده است:

- ۱- آب روی فوم اثر نداشته باشد به عبارت دیگر جذب آب توسط فوم در اعماق مختلف تغییر نکند.
- ۲- فاکتور شناوری (Buoyancy) در هنگام کار فوم ثابت باشد (منظور از فاکتور شناوری تفاوت وزن مخصوص آب و وزن مخصوص مؤثر فوم می‌باشد).
- ۳- مقاومت مکانیکی مناسبی داشته تا قابلیت استفاده در تورهای انتظاری را دارا باشد.

۱- فرایند اکستروژن

در فرایند مهم که برای ساخت فوم سخت پی وی سی بکار می‌رود عبارتند از:
فرایند اکستروژن^۹ دینامیت-نوبل^{۱۰}
فرایند قالب‌گیری تحت فشار^{۱۱}

۲- فرایند قالب‌گیری تحت فشار

در فرایند اکستروژن D-N یک حلال فرار به قسمت فشار پائین اکسترودر دویچه^۹ تزریق می‌شود. برای جلوگیری از پیش انساط، فشار داخل اکسترودر از فشار جزئی حلال (استن) که ۳۰ atm (است)^{۱۰} با الات نگهدارشده می‌شود.

مقادیر انساط بستگی به سرعت فشاری دارد که اعمال می‌شود. دانسیته محصول خروجی حدود ۰/۰۱۵ gr/cm³ است. این فوم دانسیته پایینی دارد و سلول بسته^{۱۱} است (بیشتر از ۰/۸۰%). با این روش می‌توان فوم رشتہ‌ای با پلوكهای تهیه کرد.

چون قطعات بزرگ^{۱۱} از چندین رشتہ ساخته می‌شوند بنابراین استحکام کمتری دارند. در جدول شماره ۱ خواص مکانیکی این نوع فوم آمده است.^(۴)

این نوع فوم ترمومپلاستیک بوده و لی برای مصارف شناوری مناسب نیست.

۳- نشان داده شده است:

در یکی از گاوداریهای صنعتی اطراف تهران که مورد گزارش است عدم پدیده عادت یافتن مهمترین علت رخداد مسمومیت با اوره بود و شاید هم اوره به طور یکنواخت با کنسانتره مخلوط نشده بود، چراکه اگر اوره بتدریج به جیره اضافه شود می‌تواند تا ۳/۰٪ کل کنسانتره دریافتی روزانه را تشکیل دهد.^(۵)

با توجه به منابع موجود که درمان را کمتر محتمل می‌دانند^{(۴)، (۵)} اقدامات درمانی فوری در تعداد زیادی از مبتلایان گزارش حاضر باعث گردید تا میزان مرگ و میر کمتر از حد انتظار باشد.

قابل توجه آنکه تخلیه شکمیه بوسیله لاپاراومینوتومی که بعنوان یکی از بهترین اقدامات درمانی^{(۴)، (۵)} حتی در مبتلایان بیشتر فتفه^(۴) ذکر شده است در این مورد با موقوفیت همراه نبود و این نشان دهنده این مطلب است که روش مزبور نیز قبل از ظهور نشانه‌های عصبی پیشرفتیه باید اعمال گردد و گرنه فقد ارزش می‌باشد.

در پایان خاطر نشان می‌گردد، اگر اوره بتدریج به جیره اضافه شده و امکان ایجاد پدیده عادت میسر باشد و میزان اوره از ۳/۰٪ کنسانتره تجاوز نکند و همچنین بطور یکسان با جیره مخلوط شود، می‌تواند بعنوان جاشین ارزان و مناسب، درصدی از پروتئین جیره به حساب آید و علت بروز این مسمومیت در این دامداری عدم رعایت بند اول پیشگیری از مسمومیت با اوره بود.

منابع مورد استفاده

- 1- Burrows, C.F.; Meritt, A.M., 1992 Assessment of gastrointestinal function, in "Veterinary gastrenterology" 2nd ed. edited by N.V. Anderson. Lea and Febiger. pp.37.
- 2- Dimski, D.S., 1994, Ammonia metabolism and the urea cycle, function and clinical implications. Journal of veterinary internal medicine; 8(2):73-78.
- 3- Humphreys, D.J., 1988, Veterinary Toxicology, 3rd ed. Bailliere Tindall. pp.16-18.
- 4- Lloyd, W.E., 1986, Urea and other non-protein nitrogen sources; in "Current veterinary therapy, 2-Food animal practice" edited by J.L. Howard. W.B. Saunders. pp. 354-355.
- 5- Radostitis, O.M., Blood, D.C.; Gay, C.C., 1994, Veterinary medicine. 8th ed. Bailliere Tindall. pp:1522
- 6- Smith, J.A., 1986, Toxic encephalopathies in cattle, in "Current veterinary therapy, 2- Food animal practice, edited by J.L. Howard. W. B. Saunders. pp. 855-856.
- 7- Van Horn, H.H., 1993, Non-protein nitrogen (NPN) utilization by ruminants. in "Current veterinary therapy, 3-Food animal practice edited by: J.L. Howard. W.B. Saunders. pp.224-231.

شکل شماره ۱
بویه‌های نصب شده
روی
تور ماهیگیری

عوامل پف دهنده آلت

این عوامل شامل ترکیبات زیادی هستند ولی مهمترین گروه آنها یعنی آزو (AZO) اولین بار سال نودهار ۱

فسرده شده در اثر کاهش فشار، گاز تولید می‌کنند و گاز موجود در توده مذاب ماده اولیه یا آمیزه‌ای که تحت فرایند قرار دارد، موجب تولید حالت سلولی می‌گردد. مهمترین این مواد هیدرورکربنهای هالوژن دار خصوصاً کلر، فلور و کربن می‌باشد.

مواد اولیه

مواد اولیه شامل ماده ترموبلاستیک، عامل پف دهنده آلتی یا معدنی و یک هیدرورکربن هالوژن دار و سایر افزودنی‌ها است.

هیدرورکربنهای هالوژن دار

هیدرورکربن هالوژن دار باید حلالی با نقصه جوش بالاتر از 80°C باشد. بعنوان مثال این حلالها ۱ و ۲ و ۳- تتراکلرواتان، تتراکلرید کربن، استیلن دی کلراید، تری کلرواتیلن، تتراکلرواتیلن، منوكلروبنزن، تولوئن، زایلن و مانند اینها می‌تواند باشد. می‌توان مخلوطی از چند هیدرورکربن یا مخلوط یک هیدرورکربن و حلالهای دیگر (تولوئن، زایلن و ...) نیز استفاده کرد. مقدار حلال مصرفی بین ۵۰ تا 200 درصد وزن ماده ترموبلاستیک است که بسته به نوع محصول مورد نیاز قابل تغییر است.

ماده ترموبلاستیک

می‌تواند شامل لاستیک طبیعی و مصنوعی، پلیمرها و کوپلیمرهای مشتق شده از وینیل کلراید، استیلن، بوتادین، اکریلونیتریل، اکریلاتها و متاکریلاتها و سایر ترکیبات وینیلی و پلی آمیدها و یا مخلوطی از هر یک از آنها باشد.

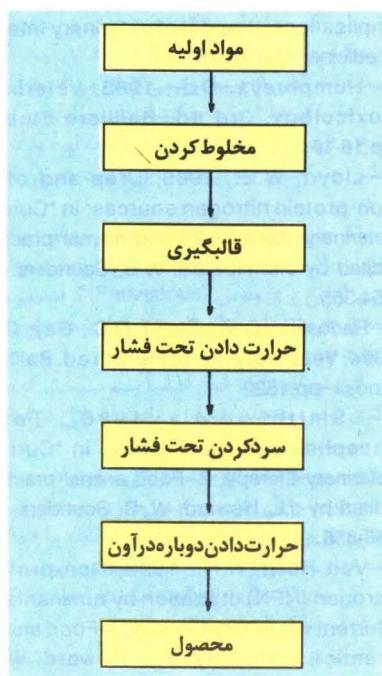
عوامل پف دهنده فیزیکی

دو روش برای ایجاد حالت سلولی در فوم پی وی سی وجود دارد. در روش اول با فعال کردن عامل پف دهنده (شیمیایی یا فیزیکی) که بطرور یکنواخت درآمیزه پخش شده فوم تولید می‌شود.

در روش فیزیکی، بوسیله پخش حبابهای هوا درآمیزه، فوم بدست می‌آید. در این روش بطور معمول مقدار کمی از عوامل پف دهنده شیمیایی نیز استفاده می‌شود.

عوامل پف دهنده

این عوامل در جریان یک فرایند فیزیکی (مانند تغییر حالت مایع به گاز در اثر حرارت یا انبساط گاز

شکل شماره ۲

(مخلوط کن از نوع آسیاب غلطکی سه قلو^{۲۰} می‌باشد).

خمیر حاصل وارد قالب می‌شود (قالب را می‌توان کاملاً پر و یا قسمتی از آن را پر کرد) سپس قالب بسته شده و فشار 20 Kg/cm^2 به صفحات پرس وارد می‌شود، بعد شیر بخار باز شده و بخار از صفحات پرس عبور می‌کند تا درجه حرارت به 130°C برسد، در این زمان شیر بخار بسته شده و آب سرد باز می‌شود تا درجه حرارت به 30°C برسد.

پس از سرد شدن قالب فشار حذف می‌شود و محصول از قالب خارج می‌شود (محصول بایستی به اندازه‌های سرد که در هنگام خارج کردن از قالب پاره یا خراب نشود).

در این حالت محصول مقداری منبسط شده و با فشار کمی از قالب خارج می‌شود و بعلت وجود حلال، محصول نرم است.

در مرحله نهائی محصول را دوباره در آون حدود یک ساعت حرارت می‌دهیم تا انبساط نهائی و مؤثر انجام شود.

برای خارج کردن تمام حلال از محصول، حدود ۲۴ ساعت دیگر در 100°C حرارت می‌دهیم تا کاملاً سخت شود (۴ و ۷).

بحث و نتیجه‌گیری

ساخت فوم سخت برپایه پی. وی. سی با طراحی و ساخت سه قالب و یک پرس در آزمایشگاه آغاز شده و با آزمایشات مختلف پارامترهای زیر بررسی گردید:

- ۱- اثر مقدار و نوع عامل پف دهنده (آلی و معدنی) و

برای جلوگیری از تغییر خواص آمیزه در اثر حرارت و نور، پرکننده‌ها^{۱۳} برای بهبود خواص مکانیکی و کاهش قیمت، روان کننده‌ها^{۱۴} (دروونی و ببرونی) برای کاهش اصطکاک بین آمیزه، سطح فلزی و همچین اصطکاک بین مولکولی، نرم کننده‌ها^{۱۵} برای کمک به ژل شدن و انعطاف پذیری پلیمر، اصلاح کننده‌های ضربه پذیری^{۱۶} برای مقاوم نمودن محصول در مقابل ضربه، مواد کمک فرایند^{۱۷} برای سرعت دادن به فرایند ذوب مواد جاذب اشعه ماده‌های بخش^{۱۸} و تأخیر دهنده‌های آتشگیری ورنگدانه‌ها^{۱۹} را می‌توان در فرمولاسیون برای ایجاد خواص موردنظر بکار برد.

قالب باید توانایی تحمل فشار ($2000-1000\text{ Kg/cm}^2$) را داشته باشد.

برای سرد کردن قالب تا 30°C بایستی دیوارهای قالب با زاویه 30° جمع شوند.

حرارت دادن و سرد کردن قالب

می‌توان با عبور دادن بخار داغ و آب سرد از داخل صفحات پرس قالب را حرارت داده و سپس سرد کرد. دمای قالب با دمای ماده داخل آن یکسان فرض می‌شود چون درجه حرارت داخل به راحتی قابل اندازه‌گیری نیست.

فرایند ساخت فوم

بطور کلی ابتدا ماده ترموبلاستیک و عامل پف دهنده و حلال و ترکیبات دیگر مانند پایدار کننده، نرم کننده، پرکننده و مواد رنگی مخلوط می‌شوند.

۱۹۳۰ در آلمان ساخته شد که آزو دی - ایزو بوتیرنیتریل یک نمونه از این گروه است.

سایر گروهها عبارتند از: آزو آمید مانند: آزو دی کربن آمید، سولفونیل هیدرازید مانند: بنزن سولفونیل

جدول شماره ۱- خواص مکانیکی فوم رشتهدای یا بلوكهای

شماره نمونه	PCF	دنسیته	مقاآمت کششی psi	ازدیاد طول %
۲	۱	۲/۷	۵±۸	۱۳%
۶±۷	۲	۶±۷	۷±۱	۱۳%
۷±۵	۱	۷±۵	۷±۱	۱۳%

جدول شماره ۲- مشخصات دو نمونه از فوم‌های ساخته شده

مشخصات	محصول	دانسیته g/cm ³	شناوری g/cm ³	% جذب آب
۱	۱	۰/۱۶	۰/۸۴	۷
۲	۲	۰/۲	۰/۸	۳/۵

* برای هر دو نمونه، آزمایش جذب آب در فشار ۱۵ bar انجام شده و شکل آنها مکعب مستطیل است. نمونه شماره ۱ بدون پوسته و نمونه شماره ۲ پوسته دار می‌باشد.

هیدرازید، هیدرازون مانند: بتزیل هیدرازون، نیترات آلی مانند: ترشی بوتیل آمین نیترات، نمکهای اوره، مانند اکزالات اوره، جانشین‌های اوره و نمکهای آن مانند: بی‌کربنات آمینوگوانیدین.

میزان عامل پف دهنده بین ۴ تا 40°C درصد وزن ماده ترموبلاستیک است.

سایر مواد

ترکیبات دیگر مانند پایدار کننده‌های 12°C حرارتی

اتر دانسیته روی مقاومت فشاری^{۲۱} محصول

با افزایش دانسیته مقاومت فشاری محصول تا حدودی افزایش می‌یابد. شکل شماره ۳ چگونگی تغییر مقاومت فشاری با دانسیته را برای فوم پلی‌پورتان سخت نشان می‌دهد.

برای سایر فومها خطوطی موادی با خط روی شکل به دست آمده است. با افزایش دانسیته و اتصالات عرضی می‌توان محصولی با مقاومت فشاری بیشتر به دست آورد (۶).

جدول شماره ۳- مقاومت کششی برای دو نمونه ساخته شده و یک نمونه خارجی

ازدیاد طولنهایی	استحکام کششی (N/MM ²)	دانسیته g/cm ³	مشخصات نمونه
۴۴/۵۳	۳/۸۶۸	۰/۲	C
۴۵/۸۴	۷/۲۲	۰/۲۲	6F
۱۲/۵۹	۴/۳۴۴	۰/۲	خارجی L

جدول شماره ۴- نتایج اندازه‌گیری مقاومت فشاری برای دو نمونه شماره ۱۰ و ۱۱ و نمونه خارجی

میانگین تعمل فشار	مدول الاستیستی kg/cm ²	دانسیته g/cm ³	مشخصات نمونه
۸۹/۵۴	۸۸	۰/۱۸	۱۰
	۸۸		
	۹۲		
۹۸/۳۵	۹۵/۴	۰/۲۱	۱۱
	۹۲/۵		
	۱۰۷/۲		
۳۱۸/۰۶	۲۳۰/۳	۰/۲۴	R
	۲۳۰/۳		
	۲۹۳/۶		

ج- هیدروکربنهای هالوژن دار به عنوان عامل انبساط ثانویه در فرمول استفاده می‌شوند (حرارت مجدد در آون) که با افزایش آنها می‌توان دانسیته محصول را تا مقدار موردنظر کاهش داد. هیدروکربنهای هالوژن داری که نقطه جوش بالاتر داشته باشند مناسبتر هستند چون در هنگام مخلوط کردن و حرارت دادن به سرعت تبخیر نرمی‌شوند و در تشکیل سلولهای اولیه مؤثر هستند. نوع عامل نرم کننده در ریزی و یکنواختی ساختمان سلولی محصول مؤثر است مثلاً بوتیل بنتزیل فتالات (BBP) سلولهای ریزتری ایجاد می‌کند.

اتر قالب و سیستم حرارتی

شكل قالب تاثیر خاصی بر محصول ندارد ولی با افزایش عمق حفره قالب انتقال حرارت به نقاط میانی خمیره سختی انجام شده و باعث سوتختگی یا ذوب نشدن مواد می‌شود. درب قالب باقیتی به خوبی در زیندی شود تا گازهای ایجاد شده در داخل قالب خارج نشوند.

اتر درجه حرارت باز کردن قالب و درجه حرارت آون

باز کردن درب قالب در درجه حرارت بالا باعث انبساط ناگهانی، کاهش دانسیته محصول، باز شدن سلولهای مقاومت فشاری ضعیف و نرم شدن محصول می‌شود. دانسیته محصول نهائی بستگی به مدت زمان ما بین خارج کردن محصول از قالب و قراردادن آن در آون دارد.

درجه حرارت آون نیز بر خصوصیات محصول نهائی مؤثر است. اگر درجه حرارت بالاتر از نقطه جوش هیدروکربین هالوژن دار باشد باعث انبساط زیاد و باز شدن سلولهای می‌شود. بنابر این درجه حرارت آون باید در حدود نقطه جوش حلال در نظر گرفته شود.

هیدروکربین هالوژن دار بر روی دانسیته و مقاومت فشاری محصول.

الف - عوامل پف دهنده معدنی

استفاده از عوامل پف دهنده معدنی دانسیته محصول را مقداری بالا می‌برند.

عنوان مثال در مورد بی کربنات سدیم حداقل دانسیته بدست آمده 0.5 g/cm^3 بوده و محصول ساختمان سلولی درشتی دارد، زیرا در نتیجه تجزیه این ماده بر دی اکسیدکربن، بخار آب نیز تولید می‌شود و چون تعداد مولهای آن معادل مولهای گاز CO_2 است، باعث انبساط فوم هنگام حرارت دادن می‌شود. در هنگام سرد کردن بخار آب تشکیل شده، مایع گشته و در نتیجه سلولهای منقبص می‌شوند و با کاهش حجم سلولهای دانسیته افزایش می‌یابد.

عامل پف دهنده دوم، سدیم بروهیدراید است که در حضور بخار آب طبق رابطه زیر تجزیه می‌شود:

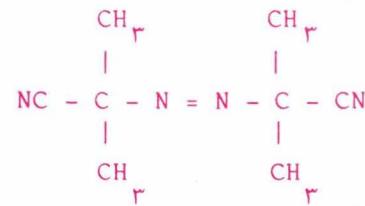

حداقل دانسیته آن 0.13 g/cm^3 بوده است (۴).

چند عامل پف دهنده معدنی دیگر در طی آزمایشات بررسی شدند که دانسیته محصول تا حدود 0.3 g/cm^3 کاهش یافت.

ب - عوامل پف دهنده آلی

یکی از مهمترین عامل‌های پف دهنده آلی آزوپیس (ایزوپوترونیتریل) است که فرمول شیمیایی آن بصورت زیر است:

این ماده در $90-115^\circ\text{C}$ در پلاستیک تجزیه و حدود 130 ml/g به ازای هر گرم از این ماده تولید می‌شود و ساختمان سلولی یکنواخت با سلولهای ریز ایجاد می‌کند. اگر عامل پف دهنده در نزدیکی نقطه ژله‌ای شدن و ذوب ماده آزاد شده در مخلوط پخش شده و سلولهای ریز اولیه شکل می‌گیرند.

بعضی از عوامل پف دهنده آلی مانند آزوپیس فرم آمید در دمای بالاتری ($200-250^\circ\text{C}$) تجزیه می‌شوند که می‌توان با استفاده از عوامل فعل کننده، درجه حرارت تجزیه آن را کاهش داد.

این ماده یکی از رایج‌ترین عوامل پف دهنده برای تولید فوم پی وی سی است. با افزایش عامل پف دهنده دانسیته محصول کاهش می‌باید ولی در مقدادر بالا از این ماده، حجم گاز حاصل از تجزیه و فشار داخل قالب افزایش می‌یابد که باعث سوتختگی محصول و نشت مواد از قالب می‌شود. بنابراین در استفاده از عامل پف دهنده در فرمول باقیستی دقت شود.

نتایج آزمایشات انجام گرفته روی نمونه‌ها

۱- اندازه گیری میزان جذب آب (در آزمایشگاه)
در جدول شماره ۲ مشخصات دو نمونه از فومهای ساخته شده آمده است. لازم به ذکر است که این نتایج را آزمایشگاه بددست آمده است.

صیدگاه چالوس (۴۰ روز)			صیدگاه سرخود (۴۰ روز)		
نام نمونه	آزمایشی ۱۲	آزمایشی ۱۱	نام نمونه	آزمایشی ۶	آزمایشی ۵
IIR	۰/۲۷	۰/۲۲	۰/۱۹	۰/۲	۰/۱۹
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۴۰	۴۰	۴۰
۹۸	۱/۶	۱	۴۶	۳/۵	۳/۶
در جریانات زیرآبی شدید			در دریا		

- 3. Floating
- 4. Blowing agent
- 5. Cross-Linked
- 6. Extrusion
- 7. Dynamit-Nobel
- 8. Compression moulding
- 9. Two stage extruder
- 10. Closed cell
- 11. Large blocks
- 12. Stabilizers
- 13. Fillers
- 14. Lubricants
- 15. Plasticizers
- 16. Impact modifiers
- 17. Processing aids
- 81. U.V. Absorbers
- 19. Retardant
- 20. 3-Roll mill
- 21. Compressive strength

منابع مورد استفاده

- ۱- حمید حامدموسیان، ۱۳۷۱، پی وی سی. انتشارات مجله پلاستیک، تهران، ۱۵۶، صفحه ۱۰۳.
- 2. Allied chemical corporation: U.S. pat. 1099,045 (Sept.29.1965)
- 3. Berlin. A.A., 1995; High - molecular gas filled and foamed plastics; uspekhi khim. Vol I, moscow.
- 4. BTR Industries Limited, Brit. Pat. 1074,573 (July 5, 1967)
- 5. Calvin. J. Bening, 1969; Plastic foams; John Wiley and Sons Inc Vol I,II
- 6. Frisch. Kurt C. and Saunders James H., 1972; Plastic foams; Morcel Dekker Inc. Vol I,II
- 7. Ivanov, A.N. Rybn Khozy, 1951, No 5, PP (9-10)
- 8. Kleber Colombes; U.S. pat. 3,267,051 (Aug 16, 1966)
- 9. Mc Cracken. W.J. 1984; Nitrile/PVC and other polymer/ resin cell foams; J. Cellular plastics. (March-April 1984)
- 10. Mutreja, L.K. 1970; PVC compounding and processing, SBP publications, Delhi.
- 11. Morton-Jenes D.H. 1989; Polymer processing; Chapman and Hall.

نمونه‌های ساخته شده در چهار مرحله و چهار صیدگاه گهرباران، بابلسر، سرخود و چالوس در عمق ۲۵ تا ۱۰۰ متر و ۴۰ روز زیر آب مورد آزمایش قرار گرفتند که نتایج دو صیدگاه سرخود و چالوس در جدول شماره ۵ آمده است.

شکل شماره ۴، نمونه‌ها را پس از خروج از آب در آخرین مرحله تست در صیدگاه سرخود نشان می‌دهد.

همان طور که در جدول شماره ۵، دیده می‌شود جذب آب نمونه‌های ساخته شده بسیار کمتر از نمونه‌های خارجی بوده است. با این که در برابر جریانات زیر آبی شدید نیز قرار داشته و بر روی تعدادی از آنها شیارهایی ایجاد شده بود ولی وجود پوسته بر میزان جذب آب نمونه‌ها اثری نداشته است.

پایین بودن دانسیته برخی از نمونه‌های آزمایشی در صیدگاههای گهرباران و سرخود باعث شد که در

سطح نمونه‌ها در اثر فشار آب فروفتگی ایجاد شود که با تغییر فرمولاسیون در مرحله بعد یعنی صیدگاه چالوس که نمونه‌ها در عمق بیشتری قرار گرفتند برطرف شد و هیچ گونه تغییر شکل در نمونه‌ها ایجاد نشد.

سپاسگزاری

به دینو سیله از معاونت مسحوم توپید و بهره‌برداری شرکت بازرگانی شیلات، شیلات، باطل و صیدگاههای تابعه که در تست نمونه‌های ساخته شده و حمایت مالی طرح نهایت همکاری را داشتند، همچنین از خدمات آقای دکتر کوکی از دانشگاه تربیت مدرس و آقای دکتر ظهوری از دانشگاه فردوسی به خاطر راهنمایی‌های سودمند تشکر و قدردانی می‌شود.

باورقی

1. Fishing floats
2. Rigid Expanded PVC

۳- اندازه گیری مقاومت فشاری

جدول شماره ۳ نتایج اندازه گیری مقاومت کششی برای ۲ نمونه ساخته شده و یک نمونه خارجی را نشان می‌دهد. همان طور که دیده می‌شود، استحکام کششی نمونه ۶F بیشتر از نمونه خارجی و نمونه C به نمونه خارجی نزدیک است.

۴- اندازه گیری مقاومت فشاری

جدول شماره ۴ نتایج اندازه گیری مقاومت فشاری را برای دو نمونه شماره ۱۰ و ۱۱ و نمونه خارجی (R) نشان می‌دهد. پایین بودن مقاومت فشاری نمونه‌های ساخته شده به علت کم بودن دانسیته و اتصالات عرضی در محصول می‌باشد که در مراحل بعد تصحیح شده است.

۴- اندازه گیری جذب آب در شرایط دریا

